

плачешъ, и ще въздышашъ; не щешъ обаче отнюдъ да се ползовашъ, но отъ жалба голема ще умрешъ. Слѣдъ смерть та же предъ праведнаго судія ще отидешъ, и отвѣтъ ще му дадешъ за неправедно то си убіеніе сыновне.

Отхожда пакъ наложница та царска при царя.

Гледаючи же всескверна та наложница царска, защо царь не убива сына си, отхожда пакъ при него, и со слезы многу дума му: имамъ надежда, о царю, защо Богъ ще ти направи такова наказаніе, какво то быде едному лву и одной обезьянѣ.

Примѣръ.

Единъ путь едни торговцы, кои то караха мски, не знамъ гдѣ, да продавать, замръкнаха при една странопріимница (ханъ), и влезнаха въ нея да пренощевать. Но понеже забравиха да затворать врата та, влезна презъ ноцъ та внотре единъ левъ, и легнавши въсредъ мски те никаква молва не направи, щото никой отъ торговцы те не го разумѣ тамо. Влезна же по случаю тога и единъ тать (хайдукъ) въ странопріимница та, за да открадне отъ мски те, и начна да избира въ темвота та, коя е по хубава, да я земе. И не знаючи бывшее то, улови лва, като най толста, и мыслящи го мска, възсѣдна го, и излѣзна вонъ. Левъ же мыслящи въ себе, за-